

عنوان مقاله:

نظریات سه گانه آگوستینوس درباره میل و لذت بر اساس کتاب اعترافات

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 20، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حسین نیازبخش - دانشجوی دکتری فلسفه دانشگاه شهید بهشتی، گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

اصغر واعظی - دانشجوی دکتری فلسفه دانشگاه شهید بهشتی، گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

آگوستینوس معتقد است بیشتر لذات و امیال انسان (جز عشق به خدا) بد و شر هستند. او در سه مرحله علت این شر بودن را توضیح می دهد. در مرحله اول، غفلت و اشتباه معرفتی انسان را علت این انحراف می داند. در مرحله دوم تحت تاثیر پولس رسول، گناه نخستین آدم و هبوط انسان به زمین را علت شر بودن امیال و لذات معرفی می کند و در مرحله سوم نیز، طمع ذاتی انسان را که حتی پیش از هبوط نیز در او وجود داشته، علت شر بودن لذات و امیال می داند. به نظر می رسد آگوستینوس این سه مرحله را در طول هم بیان کرده است؛ به این معنی که طمع ذاتی انسان (که در وجود هر انسانی از بدو آفرینش نهفته است) باعث هبوط او به زمین شد و همین هبوط نیز باعث تکثر لذات شر و بد و سپس خطای معرفتی در پیدا کردن میل، جهت و لذت واقعی گردید. در نتیجه، وجود نوعی طمع در ذات انسان که به معنی فراروی از حد خود است، علت اصلی و اولیه انحراف در لذت و میل است و دو امر دیگر بعد از این عامل و به سبب آن، پدیدار می شوند. در نتیجه به این مسئله می پردازیم که از نظر آگوستینوس، در طبیعت انسان (حتی قبل از گناه اصلی) دو میل وجود دارد: الف) میل به سعادت و اطاعت از خدا ب) طمع. اولی خوب و دوم شر است و این دو نوعی ناهماهنگی در ذات انسان به وجود می آورد.

کلمات کلیدی:

آگوستینوس، میل، لذت، طمع، گناه نخستین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600194>

